

De onderhuurder

(Der Möblierte Herr)

Blijspel in drie bedrijven

door

WERNER SCHUBERT

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ONDERHUURDER – DER MÖBLIERTE HERR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WERNER SCHUBERT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Werner Schubert
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Agnes Klarenbont - 'n harpij van het ergste soort, echt zo'n type dat je voortdurend op de zenuwen werkt, altijd met 'n schort voor

Fedor - haar te betreuren wederhelft; in feite een goedmoedige lobbies, maar de kruik gaat zolang te water tot ze barst

Mevrouw Wolf - weduwe, die tegen mitrailleur Agnes niet is opgewassen; maar ja, wie is dat wel?; nochtans, zij bewaart haar kalmte

Ietje - dochter van mevrouw Wolf en danig gecharmeerd van de onderhuurder van de familie Klarenbont

Roswita Roosken - ietwat belegen jonkvrouw, merk "trieste figuur", die het feit, dat ze inmiddels tot de restanten behoort, tracht te camoufleren, door zich voor te doen als moraalpredikster; maar ondertussen!

Jonatan Klutsvogel - een houten klaas, die zo lijkt te zijn weggelopen uit een rariteitenkabinet; en zijn smaak schijnt ook te zijn aangetast, anders zou hij nooit belangstelling kunnen hebben voor ene Roswita Roosken

Tonie Evertsen - onderhuurder van de familie Klarenbont; niet direct in dat milieu thuishorend en daar onder valse naam levend; z'n belangstelling voor de bevallige Ietje is er niet minder om

Snoopie - vriend van Tonie, uit wiens optreden duidelijk de excentrieke kunstenaar te destilleren valt; een echte levenskunstenaar

Yvon van Henegouwen - voormalige geliefde van Tonie en nog lang niet van plan het feit, dat hij haar aan de kant heeft gezet, zomaar te accepteren

Kleermaker Wimmel - wel al op leeftijd, maar best nog in staat om voor z'n eigen financiële welbevinden op te komen

Gisbers - de huisbaas van dit gemengde gezelschap, die de orde in zijn domein naar beste kunnen tracht te bewaren

DECOR:

Ofschoon het stuk op dezelfde locatie in twee verschillende ruimtes speelt, is de ombouw nochtans vrij eenvoudig en zonder coulissenwisseling. De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal en het eerste bedrijf is gesitueerd in 'n trappenhuis. Het decor wordt gevormd door drie deuren, waarachter hun bewoners, en door een deels suggestieve trap naar boven en een naar beneden. Waar het een en ander komt, is afhankelijk van de situatie ter plekke en doet er in feite ook niet toe. Om de toestand duidelijk te maken, is in deze beschrijving echter uitgegaan van de volgende situatie. Links achter de trap naar boven, al dan niet met de aanzet van 'n leuning, rechts achter de trap naar beneden, idem dito. In de korte kant links de deur van de familie Klarenbont, in de korte kant rechts de deur van mevrouw Wolf, in de brede achterwand de deur van juffrouw Roswita Roosken. Daar, waar in het oorspronkelijk stuk het grote trappenhuis midden op de bühne gesitueerd is, een weelde waarover het doorsnee amateurtoneel doorgaans niet zal beschikken, kan een zithoek geplaatst worden, of 'n paar bankjes. Het een en ander laat echter duidelijk zien, dat men niet op betere stand leeft. Het tweede bedrijf speelt in de kamer van de onderhuurder van de familie Klarenbont. Van de trapopgang links is nu met 'n gordijn 'n alkoof gemaakt, waarachter zich iemand kan verstoppen. De trap rechts is idem dito gecamoufleerd, of er staat 'n meubelstuk voor. De deur in de linkse korte kant kan weggewerkt worden door 'n kast, de deur in de korte kant rechts door middel van 'n wandkleed. De deur in de brede achterwand blijft. Rechts daarvan in de brede weg tegen de wand 'n ijzeren ledikant op poten, waaronder zich iemand kan verstoppen. De verstopte moet voor het publiek goed zichtbaar blijven. De rest van de kamer kan naar eigen goeddunken ingericht worden, met op z'n minst 'n tafel en 'n paar stoelen. Maar de algemene indruk is er in elk geval geen van weelde.

EERSTE BEDRIJF

Agnes: *(op uit links, zich al half bukkend om fles melk te pakken, meteen kwaad, scheldend)* O nee, 't zal niet waar zijn! *(half achter zich roepend)* Fedor, alweer geen melk en geen broodjes! Dat hou je toch niet voor mogelijk! Elke morgen hetzelfde!

Roswita: *(nieuwsgierig op via deur midden)* Lieve hemel, mevrouw Klarenbont! Alweer de broodjes en melk verdwenen?

Agnes: Verdwenen? Gestolen! Als ik diegene, die me dit kunstje hier iedere morgen flikt, te pakken krijg, is ie nog niet jarig! *(weer achter zich roepend)* Fedor! *(dan weer tot Roswita)* Die sukkel bekommert zich nergens om!

Fedor: *(op uit links, in hemdsmouwen, heeft stropdas al om, maar nog niet helemaal aangetrokken, want hij worstelt nog met het bovenste knoopje)* Agnes, als ik vanmorgen alweer geen ontbijt krijg, ga ik behoorlijk kwaad worden, als je dat maar weet!

Agnes: *(honend)* Ach nee, meneer gaat kwaad worden! Moet je dat horen! *(woedend)* Je zou er beter aan doen eens proberen uit te vinden, "wie" iedere morgen je ontbijt steelt!

Fedor: Ik? Had je gedacht, ja! Als jij eens wat vroeger uit de veren zou komen, kon je dat zelf ook wel ontdekken!

Agnes: Och nee toch! Ik zou vroeger moeten opstaan! En jijzelf dan?

Fedor: Bij mij is dat heel wat anders. Ik heb m'n slaap hard nodig, zodat ik tijdens m'n werk helemaal fit ben. Mankeert er nog maar aan, dat ik hier ook nog als Old Shatterhand op de loer zou moeten gaan liggen! En uiteindelijk is 't immers ook jouw melk.

Agnes: Mijn melk? Heb je 't ooit zo zout gevreten! Ben je dan soms niet met mij getrouwd?

Fedor: Helaas wel, ja. En daarom sta ik er nu ook op, m'n ontbijt te krijgen! *(nog steeds met 't knoopje bezig)* De moord! Van die rotknopen krijg ik 't op de zenuwen! *(weer af)*

Agnes: *(verontwaardigd tot Roswita)* Hebt u dat gehoord? Meneer wil ontbijten! In plaats dat hij alles in 't werk stelt om de dader te ontmaskeren, staat meneer op z'n ontbijt!

Roswita: Ja ja, zo zijn de mannen. Het beste is nog, als men met dat onderdeel van de mensheid niets te maken heeft. Dat ziet u immers aan mij. Ik ben tenminste gelukkig en tevreden. *(inmiddels mevrouw Wolf op uit rechts)*

Wolf: Wat is dat hier toch voor 'n gedoe op de vroege morgen? Is de melk soms weer verdwenen?

Agnes: *(woedend)* Ja, dat is ze! O mens, ik spring zo meteen nog uit elkaar!

Wolf: Weet u ook wel zeker, of de melkman ze überhaupt gebracht heeft?

Agnes: En of! Ik ben gisteren nog bij 'm geweest. En ook bij de bakker! En beiden hebben ze me verzekerd, dat ze elke morgen hun spullen correct voor m'n deur zetten!

Roswita: Mag de duvel weten welke onverlaat er telkens mee aan de haal gaat.

Wolf: Ik in uw plaats zou echt eens op de loer gaan liggen.

Agnes: Mevrouw Wolf, kunt u iets of iemand uitloeren, terwijl u nog ligt te pitten?

Wolf: Tja, dan zult u, als dat zo blijft doorgaan, uw melk en broodjes verder moeten blijven betalen, zonder er iets van te hebben.

Roswita: Hebt u dan helemaal geen vermoeden?

Agnes: Nou ja, verwachten kan men zoiets van iedereen in dit huis. *(Roswita en Wolf wisselen veelbetekenende blikken en kuchen eens; Agnes, vlug)* Waarmee ik natuurlijk niemand van u beiden bedoel! *(ijverig op haar eigen deur wijzend)* Maar hier, mijn geheimzinnige onderhuurder, wat denkt u van die?

Wolf: Ja, daar zegt u zoiets. Wat doet die man eigenlijk voor de kost? Ik bedoel, het grootste deel van de dag zit hij toch hier in z'n hol.

Agnes: Ho ho zeg, dat wil ik niet gehoord hebben! Die jongeman woont in een piekfijne gemeubileerde kamer, als u dat maar weet. Maar u hebt niettemin gelijk, want 'n baan heeft ie blijkbaar niet. Ik hoor 'm 's morgens in alle vroegte wel de deur uitgaan, maar om acht is hij alweer terug.

Wolf: Dat kan toch niet. Moet er beslist iets niet met 'm kloppen

Roswita: Betaalt hij de huur op tijd?

Agnes: In de twee weken, dat hij hier bij ons woont, heb ik elke zaterdagavond m'n geld gekregen. Maar wie weet, misschien doet hij dat ook alleen maar in 't begin.

Roswita: Zit er dik in! Ik ken dat soort wel. Die wil u alleen maar in slaap sussen. Hoe zou die aan geld komen, als hij de hele dag thuis zit te koekeloeren.

Wolf: Ik zou anders best wel eens willen weten, wat met die aan de hand is. Sinds hij hier woont, is mijn letje helemaal veranderd. En gisteren vertelde ze me zelfs, dat hij haar gevraagd heeft voor 'n avondje uit.

Roswita: Kijk, daar hebt u 't al! Ofschoon ik 't al wist, want ik stond heel toevallig achter de deur, toen ze met elkaar spraken. En ik kan u alleen maar waarschuwen, mevrouw Wolf. Naar wat ik gehoord heb, schijnt 't een echte Casanova te zijn.

Wolf: ik heb 't letje meteen verboden! Wat dacht u wel!

Agnes: Dat hebt u goed gedaan! Wie weet, wat hij met haar van plan is!

letje: *(in deur rechts, met stofdoek in de hand)* Ma, waar blijf je nou?

Roswita: Och kijk, daar is ze! We hadden 't net over je, letje.

letje: Hopelijk hebt u nog iets van me heel gelaten.

Wolf: Zeg zeg, wil je je wel eens gedragen! En allereerst hoor je netjes goedemorgen te zeggen!

Agnes: Och kom, dat is toch niet zo belangrijk. En ze zal beslist wel iets anders aan d'r hoofd hebben. Bijvoorbeeld wat ze moet aantrekken, als ze vanavond met meneer Evertsen op stap gaat.

letje: Als u ook niet overal uw neus kunt insteken, hebt u geen leven.

Wolf: Wil je wel een je brutale mond houden! *(haar terug naar binnen duwend)* Maak dat je binnenkomt! *(deur dicht makend, tot de anderen)* Die wordt met de dag ongezeglijker!

Roswita: Ja ja, die jonge dingen van tegenwoordig! Men zou het niet voor mogelijk houden!

Wolf: *(tot Roswita, vergoelijkend)* Juffrouw Roosken, men mag daar niet zo zwaar aan tillen.

Fedor: *(op van links, nog steeds met bovenste knoop doende)* Als ik nu niet onmiddellijk m'n ontbijt krijg, gaat er iets gebeuren! Jij staat hier maar te kletsen en ik krijg van de schele honger die knoop niet dicht! Help me om de verdomme eens!

Agnes: *(hem helpend)* Wat sta je nou te zaniken? Je weet toch, dat er geen melk en geen broodjes...

Fedor: Gloeiende! Of men niet anders kan ontbijten dan met melk en brood... Auwa! Ik heb je niet gevraagd me af te knippen, maar om die knoop dicht te maken!

Agnes: *(krijgt knoopje dicht)* Rustig man, 't is toch al gebeurd!

Fedor: *(kijkt op horloge)* Zie je wel, heb ik geen tijd meer om te ontbijten! *(weer haastig af in woning)*

Roswita: *(meewarig)* Van dat manvolk zou 't je ook niet goed worden! Ik dank de hemel, dat ik me zoiets niet op de nek heb gehaald!

Agnes: Of u gelijk hebt!

Wolf: Niettemin, met mijn Rudolf zaliger heb ik geluk gehad. Dat was werkelijk 'n ingoede man. *(theatraal)* Maar 't zijn niet de slechtsten, die de Heer zo vlug mogelijk bij zich wil hebben.

Agnes: Dat klopt. De besten gaan altijd te vroeg en met de anderen blijf je 'n leven lang opgescheept!

Fedor: *(gehaast op, nu correct gekleed, heeft dit laatste gehoord)* Met andere woorden: je zou graag van me af zijn!

Agnes: *(onthutst)* Maar Fedor toch, zo was dat immers niet...

Fedor: Vrouw, lig niet te emmeren en ruk eens 'n beetje geld uit!

Agnes: Geld? Waarvoor?

Fedor: Om onderweg iets eetbaars te kopen. Moet toch wat in m'n lijf hebben!

Agnes: Zal nogal gek zijn! Je krijgt toch iedere week je zakgeld!

Fedor: Je wilt me dus werkelijk laten verrekken? (*richting trap rechts, honend*) Welja, jij hebt m'n zuuverdiende penningen natuurlijk nodig om allerlei foddelen te kopen voor aan je lijf. Zoals laatst die idiote hoed. En het moest met alle geweld hetzelfde onooglijke geval zijn als die van mevrouw Wolf! Met 'n veer en bloemen! Gassie! (*trap af, verachtelijk*) Mens, krijg toch wat!

Wolf: Ongelooflijk, wat zo'n man niet allemaal durft te zeggen!

Agnes: (*tot Wolf*) En 'n hoed met 'n veer en bloemen, zoals u er een hebt? Ik vraag me af hoe hij het bij elkaar gefantaseerd krijgt. Ik koop immers nooit iets, dat anderen al hebben.

Roswita: Dat is waar. Uw hoed is immers ook heel anders dan die van mevrouw Wolf. De hare heeft immers twee blauwe bloemen en die van u zijn rood. (*vertrouwelijk*) Mijn Jonatan heeft er mij verleden week ook... (*stokt geschrokken*)

Agnes: Jonatan? En wie is dat dan?

Roswita: (*nerveus*) Ja, Jonatan. Maar eh, die kent u niet. Dat is eh, dat is iemand uit de familie.

Wolf: 'n Neef of zo?

Roswita: (*opgelucht*) Ja ja, precies, 'n neef! Maar eh, wij zijn helemaal van het thema afgekomen, van de melk en de broodjes bedoel ik. En eh, u verdenkt dus uw onderhuurder, mevrouw Klarenbont?

Agnes: Vanmorgen was hij er in elk geval alweer in alle vroegte tussenuit. Hij zou 't dus best geweest kunnen zijn.

Wolf: Ja ja, vertrouwen kun je geen mens, kan hij er nog zo goed uitzien.

Roswita: Meneer Evertsen oogt inderdaad niet slecht, dat is waar. Maar, zoals u zegt, mevrouw Wolf, daar koopt men niets voor. (*tot Agnes*) En eh, hebt u dan nog niet eens poolshoogte genomen in z'n kamer?

Agnes: U zult het niet voor mogelijk houden, maar voor hij weggaat sluit hij altijd angstvallig z'n deur af. En trouwens, het is ook niet m'n aard om tussen de spullen van anderen rond te snuffelen. (*Roswita heeft iets gehoord, naar trap rechts*)

Wolf: Maar als 't er toch om gaat 'n misdadiger op 't spoor te komen!

Roswita: (*bij de trap*) Pssst! Gisbers komt!

Agnes: (*verachtelijk*) Och, die zagemans! Telkens als hij me ziet begint hij over de huur te zeveren.

Wolf: Laten we 't maar vlug over iets anders hebben,

Roswita: *(weer terug)* Ja ja, en als 't droog blijft, hoeven we ook geen regen te verwachten.

Wolf: O nee, dan gelukkig niet, *(Gisbers op met 'n tablet, waarop kop en schotel, kopje staat op z'n kop, potje jam, bordje met kaas, bordje met paar schijfjes vlees en potje boter, verder niets)*

Agnes: Goedemorgen, meneer Gisbers. *(tot de anderen)* Onze huisbaas speelt weer eens voor kelner.

Gisbers: Goedemorgen, de dames.

Wolf: *(vriendelijk)* En, waar wilt u met die goede gaven naartoe, meneer Gisbers?

Gisbers: Weet u, ik breng de oude Wimmel zo af en toe wel eens iets op z'n kamer. Iemand moet zich immers 'n beetje om 'm bekommeren op z'n oude dag.

Agnes: Ach ja, de oude Wimmel. Die heeft anders ook niemand, die 'n beetje naar 'm omkijkt.

Gisbers: Ziet u. En vroeger, toen hij nog actief als kleermaker doende was, heb ik 'm vaak genoeg spullen gebracht om te herstellen en er nooit iets voor hoeven te betalen. Blij toe, dat ik er nu iets voor terug kan doen... Maar eh, over betalen gesproken: wat ik u nog wilde vragen, mevrouw Klarenbont, hoe is 't dan met de huur?

Agnes: Goed, meneer Gisbers, dank u.

Gisbers: *(onverstoorbaar)* Voor die van de vorige maand wordt het nu toch wel zo zoetjesaan tijd. Morgen is het al de vijftiende en u weet, dat is de uiterste termijn,

Agnes: *(wegwenkend)* Och, dat hebt u me al zo vaak verteld.

Gisbers: Maar geholpen heeft het schijnbaar nog steeds niet. En vooral dát soort zaken moet correct afgehandeld worden, dat zult u toch wel kunnen begrijpen.

Agnes: Zeker, meneer Gisbers, begrijpen doe ik 't helemaal!

Gisbers: *(naar trap links, vriendelijk)* Nou, dat is dan toch al heel wat. Zo, en nu eerst naar meneer Wimmel. Die zal al wel op me zitten te wachten. *(af naar boven)*

Agnes: *(tot de anderen)* Wel, en wat zeggen de dames nu?

Roswita: *(veelbetekenend)* Jahaa. En dat is nu al weken zo. Ik hoor 't iedere dag.

Agnes: Je reinste erfenisjager.

Wolf: Erfenisjager?

Agnes: Denkt u dan soms, dat die zoveel moeite doet voor niets? Hij weet verdraaid goed, dat de oude Wimmel er elk moment tussenuit kan muizen en daarom probeert hij nu goede maatjes met 'm te blijven.

Roswita: Ik wil niets gezegd hebben, maar misschien aast hij er wel op,

dat de oude hem z'n geld nalaat.

Wolf: Kan me anders niet voorstellen, dat zo'n kleermaker veel gespaard zal hebben.

Agnes: Wimmel? Hebt u toch geen idee van! Die heeft al die jaren immers niets anders gedaan dan geschraapt! Neem maar van mij aan, dat die er warmpjes bijzit! En dat hele fortuin houdt hij daarboven ergens verborgen. In een van die twee kommode's van 'm. Ik weet alleen niet welke. Heb er al eens naar gepolst, maar hij laat niets los.

Wolf: En denkt u dan soms, dat Gisbers dat inmiddels wél ontdekt zal hebben?

Roswita: Wie weet, misschien heeft die al eens iets eerlijk gevonden, toen niemand keek. Wimmel heeft dat toch niet meer zo in de gaten.

Agnes: Precies! Gisbers loopt zich niet voor niets zo voor die oude uit te sloven. *(inmiddels heeft men boven 'n deur horen gaan, Roswita meteen naar trap links en naar boven kijkend)*

Roswita: Pssst! Hij komt!

Agnes: Gisbers?

Roswita: *(weer vlug terugkomend)* Nee, Evertsen. Uit de kamer van Wimmel!

Agnes: Uit de kamer van,...

Tonie: *(komt fluitend van trap links, met onder z'n arm een in 'n doek gewikkeld voorwerp, ter grootte van 'n voetbal)* Hallo, de dames! Ik wens u een stralende goedemorgen.

Wolf: *(samen met Roswita)* Morgen.

Agnes: Morgen, meneer Evertsen. Soms boven aan 't zonnebaden geweest?

Tonie: *(wil af in woning Agnes)* Nee, ben even wezen douchen, onder de kanjel.

Agnes: *(hem tegenhoudend)* Maar eh, vertelt u eens, meneer Evertsen, hebt u eigenlijk al ontbeten?

Tonie: Maar zeker! 'n Stuk of wat heerlijk verse broodjes, met 'n lekker flesje melk om weg te spoelen.

Agnes: En waar hebt u dat dan allemaal vandaan?

Tonie: *(vrolijk)* Wel, de melk haal ik altijd bij de kolenboer en de broodjes op het belastingkantoor. *(grijnzend af in woning)*

Agnes: *(tegen gesloten deur)* Wacht maar vriendje, jou krijg ik nog wel!

Wolf: Wat mag er in dat pak hebben gezeten, dat hij bij zich had?

Roswita: Datzelfde wilde ik ook net vragen.

Wolf: 't Zag er in elk geval erg verdacht uit.

Agnes: Ik moet nog ergens 'n tweede sleutel van z'n kamer hebben. Die ga ik nu meteen zoeken. En zodra ik 'm gevonden heb, gaan we die kamer eens inspecteren. Wie weet, met wat voor tuig we onder een

dak wonen!

letje: *(op uit rechts, met boodschappentas)* Ma, ik moet geld hebben.

Wolf: *(bij zich naar binnen)* Natuurlijk, altijd maar geld!

Tonie: *(op uit links)* Hallo juffrouw letje! Wilde u net naar beneden?

letje: Ja, boodschappen halen. Moet ik soms iets voor u meebrengen?

Tonie: *(tot dicht bij haar, letje staat nu met de rug naar de dames toe)*

Als u zo vriendelijk zou willen zijn. *(haar geld gevend)* Graag 'n zakje zoute drop! *(haar iets terzijde trekkend, half fluisterend)* En, gaat 't door vanavond? Je moeder heeft toch zeker ja gezegd, hoop ik?

letje: Echt toegestemd heeft ze nog niet, maar ik krijg haar nog wel zover.

Tonie: Ha, geweldig! Ik verheug me er al op! Zouden we kunnen beginnen met ergens 'n dansje te maken, nietwaar?

letje: *(glimlachend)* Zou kunnen.

Tonie: Daarna 'n bezoekje aan 'n klein intiem cafétje...

letje: Hmmm... *(dreigt hem ondeugend met 'n vinger)*

Tonie: En dan... nou ja, naar huis gaan we dan nog lang niet.

Roswita: letje schaamt er zich helemaal niet voor, hier met 'n vreemde man te staan smoezen.

Agnes: Nou ja, ze staan op neutraal terrein. Dat valt buiten onze competentie.

letje: *(geïrriteerd)* M'n beste mevrouw Klarenbont...

Tonie: Laat haar toch, juffrouw letje. Als iemand u zo ongegeneerd van achteren aanspreekt, moet u nooit thuisgeven. Fatsoenlijke mensen komen immers niet achterom, maar melden zich bij de voordeur!

Roswita: Ongehoord!

Wolf: *(op uit woning met geld)* letje! Wat moet dat voorstellen? Onmiddellijk hier komen! En vertel die meneer maar meteen, dat er van dat avondje uit geen sprake kan zijn!

letje: Toe nou mal

Wolf: Geen tegenspraak alsjeblieft!

Tonie: Wel, mevrouw Wolf, dat begrijp ik echt niet. Wat is er nou op tegen, dat uw dochter en ik samen 'n dansje gaan maken?

Roswita: Daarna 'n bezoekje aan 'n klein intiem cafétje en naar huis gaan we dan nog lang niet.

Tonie: Bravo zeg! U moet bij de afluister- en spionagedienst gaan!

Roswita: Dat is toch... 'n Regelrechte schande, dat is 't! Vertelt u ons liever eens wat u zelf doet de hele dag.

Tonie: Daarover hoeft u, juffrouw Roosken, zich uw komisch hoofd niet te breken.

Roswita: *(onthutst)* Moet ik dat... moet ik dat soms als 'n belediging opvatten?

Tonie: *(af in woning links)* Maar nee toch! Dat was 'n regelrecht compliment!

Agnes: Met die vent klopt iets niet! *(tot Roswita)* Toen u 'm vroeg, wat hij de hele dag doet, trok hij er meteen tussenuit!

Ietje: Meneer Evertsen heeft het niet nodig er tussenuit te trekken. Hij wilde alleen niet nog langer met u bekvechten.

Wolf: Heb jij er alweer je brutaal mondwerk tussen? Ga liever om die boodschappen! *(Ietje af via trap rechts, Wolf tot de dames, af in haar woning)* Neem me niet kwalijk, maar ik moet nu eindelijk weer eens aan 't werk.

Agnes: Ik ben ook nog tot niets gekomen vanmorgen. Maar dat komt ook, omdat er altijd zoveel te bespreken valt.

Roswita: *(op deur Wolf doelend)* Die daar hoeft ook niet trots te zijn op haar dochter. Dat deerntje wordt met de dag brutaler.

Agnes: Zeg dat wel. Amper twintig en dan al achter de kerels aanzitten!

Roswita: 'n Schandaal! Toen ik nog zo jong was... Aan elke vinger tien had ik er kunnen krijgen! Maar ik ben standvastig gebleven! O ja!

Gisbers: *(van trap links naar beneden komend, met tablet)* Wel wel, de dames nog steeds op hun post?

Agnes: Zoals u ziet. En eh, heeft 't meneer Wimmel gesmaakt?

Gisbers: O ja, 'n goede eetlust heeft hij nog steeds. Maar dat hij het nog lang zal maken, betwijfel ik desondanks toch.

Roswita: O nee, wat triest zeg!

Gisbers: Nou ja, ooit zullen we allemaal 'n keer moeten opstappen, daar helpt geen lieve moeder aan.

Agnes: Dat is waar. Maar die arme meneer Wimmel is altijd 'n goed mens geweest en over wat hierna komt hoeft hij zich dus geen zorgen te maken. Heeft hij eigenlijk al 'n testament laten opstellen?

Gisbers: 'n Testament? Hoezo?

Agnes: Nou ja, met al dat geld. Ik bedoel, dat zal toch iemand moeten erven,

Gisbers: Geld, zei u? Laat me niet lachen! De paar euro die hij heeft, zijn nauwelijks de moeite waard.

Agnes: Ja, zegt u dat maar niet te vlug. 'n Hele kommode schijnt hij ervan vol te hebben. En doet u maar niet net zo, alsof u dat niet weet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto